

A rendőrkARRIER nem esett kútba

A sikersztori rovatunk keretében legutóbb ott jártunk, ahol a teve utca, a rendőr palota, a főkapitány meg Hatala. Biztosra veszem: sokan meglepődnek azon, hogy országunk főrendőre is egyetemünk öregdiákja.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC • FOTÓ: KOVÁCS NORBERT

Hatala József gimnáziumi érettségivel rendelkezve célként tűzte ki a továbbtanulást. Édesapja halála miatt azonban korán családfenntartóvá vált, s ez végeredményben a Csepeli Vasműben gépkocsivezetői állást, valamint a sorkatonai szolgálat alól halasztást eredményezett. Utóbbi azért érdekes, mert miközben 1972-ben munka mellett esti tagozaton a vizsgáira készült, huszonnégy hónapra elvitték katonának.

– Mire folytathattam felsőfokú tanulmányaimat, sok minden megváltozott – mesélte Hatala József. – Egyrészt a Gépjárműközeledési Technikum, ahová még 1971-ben iratkoztam be, a fővárosból Győrbe költözött, s immáron a Közlekedési

és Távközlési Műszaki Főiskola égisze alatt működött. Másrészt a tanrend is alapjaiban megváltozott, így aztán 1975-ben gyakorlatilag kezdhettem újra a főiskolát...

a múlt század hetvenes éveiben. Az elején azért, mert mindenképpen érdekes, hogy miért is választja valaki a műszaki pályát. Az évtized második felében pedig azért, mert annak ide-

„A családuink alapvetően műszaki beállítottságú, ám nem ezért választottam a felsőfokú technikumot, hanem azért, mert engem mindig is a praktikum, a gyakorlat érdekelt. Meg aztán gépkocsivezetőként meg is szerettem a gépjárműves szakmát.”

Mielőtt azonban továbbszönnék az élettörténet fonalát, két okból is érdemes néhány mondat erejéig elidőzni

jén, a régi főúton valóságos „túlélőtúrával” ért fel minden alkalommal a Budapest–Győr autózás, melyet oda-vissza átlagban háromhetente kellett megtennie.

– A családuink alapvetően műszaki beállítottságú, ám nem ezért választottam a felsőfokú technikumot, hanem azért, mert engem mindig is a praktikum, a gyakorlat érdekelt. Meg aztán gépkocsivezetőként meg is szerettem a gépjárműves szakmát – mondta a főkapitány, majd azzal folytatta, hogy az oktatói közül szinte mindenkit (meg) kedvelt. – Még a technikumból Fiala Albertre, a főiskoláról pedig dr. Benkó Lászlóra, Csizmadiáné Évára, Papp Endrére, Bikás Ernőre vagy éppen középiskolámból, a csepeli Jedlik Ányos Gimnáziumból Vermes Miklósról különösen szívesen emlékszem vissza. Mun-

kácsi tanár úrral viszont „perben-haragban” álltam. Neki nem tudtam bizonyítani, hogy nem vagyok rossz matematikus. Kuti tanár úr és Vidonyi Ida tanárnő előtt viszont egy bizottsági vizsgán ez sikerült. Amikor Kuti tanár úr a sikeres megmérettetést követően feltette a kérdést: „kolléga, hogyhogya nem ment át eddig?”, nem mondhattam

a körülmények, az igaz. De nagyon élveztem. A sportot persze ott sem hanyagoltam, a Mosoni-Duna töltésén rendszeresen futottam – tette hozzá, s ezzel életének újabb fontos szakaszához érkezünk. A rendszeres testmozgás ugyanis gyerekkora óta végigkíséri életét. A Csepel SC kölyökcsoportjának tehetséges jobb-

dott, ám két éve az ízületei megálljt parancsoltak a kenuzásnak. Azóta kerékpározik.

– A sport a küzdeni tudásra, az önfegyelmre, valamint egymás és a teljesítmény tisztelőre tanított meg, míg a főiskola a logikus gondolkodásra és a lényeglátásra, melyeknek pályafutásom során sok hasznát vettem – emelte ki Hatala József, aki 1980-ban vehette át első diplomáját a hajdani Közlekedési és Postaüzemi Intézetünk gépjárműüzemi mérnökeként. – A Csepel Vas- és

„Azt, hogy az életem sikertörténet-e, nem az én tisztem eldönteni. Az persze tény, hogy nem mindennapos pályára kerültem, s az is, hogy mindig jól választottam.”

mást, csak azt, hogy ezt bizony nem tőlem kellene megkérdézni...

Hatala József családos emberként, munka mellett járt Győrbe, a levelező képzés előadásaira. Több hallgatótársával összeálltak, s kocsival tették meg az utat a kislétföldi megyeszékhelyre, ahol az épülő főiskola ugyancsak készül kollégiumában kaptak szállást. – Érdekesekek voltak

hátvédje volt, a labdarúgó-karrierje azonban vele együtt kútba esett. S ezt tényleg szó szerint kell érteni: egy fedetlen, félkész kút a térdét tette tönkre és a focistaálmát. Viszont megkedveltethette vele a kenuzást, miután barátai lecsalták a helyi vízitelepre. Csepelhez mindvégig, a vízhez pedig negyven éven keresztül hű maradt, s ha tehetné, lapátot raga-

A közelmúltban megjelent cikkek közül kitérünk: ismerősei, munkatársai szerint Hatala József korrekt, határozott ember, szakmai körökben elismert vezető, jó bajtárs. Egyenes ember, aki kitart a jól dolgozó emberei mellett, valamint jó értelemben véve ragaszkodik a formáságokhoz. Tevékenységében tetten érhető azon törekvése, hogy megerősítse a szolgálati fegyelmet, valamint a parancsnoki felelősséget.

Féművek Közúti Külső Szállítási Üzem információs rendszerének vizsgálatáról és fejlesztési lehetőségeiről írtam diplomamunkámat, miközben vezettem is a mintegy kétszáz fős üzemet. Aztán összeállítottam még két szakdolgozatot, de a következőt már a Rendőrtiszti Főiskolán...

Történt ugyanis, hogy 1983-ban a Rendőrséghez kérte felvételét, méghozzá a – győri végzettségének megfelelő – közlekedési szakterületet választva. Egy évtizedet töltött el a Budapesti Rendőr-főkapitányság közlekedésrendészetén. – A rendőrségre azért jöttem, mert beláttam, hogy közlekedési végzettséggel az ipari vertikumban számomra behatároltak a lehetőségek. S úgy éreztem, bennem több ambíció van. Közben a világ is változott. Közül harminc esztendeje már recsegett-ropogott a szocialista nagyipar, szóval megérett az idő a váltásra. A családom, a környezetem persze nézett egy nagyot, hogy rendőrnek álltam...

Baleseti helyszínelőként kezdett, aztán vizsgáló, majd fővizsgáló lett. Utána közlekedésszervezési és megelőzési osztályvezetőként tevékenykedett, aztán a közlekedésrendészet-vezető helyettese lett, egyben balesethelyszínelő és vizsgáló

„A rendőrségre azért jöttem, mert beláttam, hogy közlekedési végzettséggel az ipari vertikumban számomra behatároltak a lehetőségek. S úgy éreztem, bennem több ambíció van. Közben a világ is változott. Közül harminc esztendeje már recsegett-ropogott a szocialista nagyipar, szóval megérett az idő a váltásra.”

lati osztályvezető. Ezt követően más szakterületre helyezték: a Budapesti Rendőr-főkapitányság közrendvédelmi főosztályának vezetőjének nevezték ki. Miután négy éven keresztül a közterületi szolgálatot ellátó mintegy 800 fős egységet irányította, feladatul

kapta az európai államokban gyakorlalt készenléti egység létrehozását. A Forradalmi Ezredből átszervezéssel kialakított szervezet megalakulása után a készenléti rendőrség parancsnokhelyettese lett. Egy új személyi összetételben azonban később ezt a

beosztást nem kívánta betölteni, ezért Pesterzsébet-Soroksár kerületi kapitánya lett, ahol aztán már a teljes rendőri spektrumot üzte. S közben azért ne feledjük: a Rendőrtiszti Főiskolát 1984-ben végezte el, egy évre rá pedig már az ELTE-n tanult jogot, ahol doktortá 1991-ben avatták.

– Mérnökemberként persze nem volt egyszerű a témérdek szöveges anyag biflázása, ám úgy gondoltam, ha lehetőségem van rá, akkor igenis kutya kötelességem tanulni. Ebben is mindig következetes voltam, mint ahogy abban is, hogy az ügyekben mindig az emberi oldalt kerestem. A jogi diploma megszerzését egyébként azért éreztem roppant fontosnak, hogy a társadalmi és a bűnügyi folyamatokban egyaránt megértsem a lényegét. Vallom: kell, hogy belekóstoljunk különböző tudományokba, s hogy mindenből tudjunk valamit. Persze, még mielőtt túl komoly szakembernek látszanék, szeretném elmondani, hogy alapvetően én közvetlen és humoros vagyok. Követelményeket azért támasztok – teszi hozzá mosolyogva.

Hatala József pályafutásában sorsdöntő változást hozott az 1998-as országgyűlési választás, mely után Pintér Sándor belügyminiszter felkérte főkapitány-helyettesnek, az egyenruhás szolgálat vezetőjének, biztonsági főigazgatónak. Két kormányzati cikluson át, két belügyminiszter és három miniszterelnök alatt szolgált, ám 2006-ban nem jószántából, de saját akaratából a civil életbe, egy biztonsági céghez távozott. Mind a mai napig élte volna a kényelmes

Dr. Hatala József 2003-ban vehette át a Magyar Köztársaság tisztikeresztje katonai tagozatát. Legutóbbi „elismerése” 2010. július elsejére datálódik. Orbán Viktor, a Magyar Köztársaság miniszterelnöke ekkor nevezte ki a rendőrtábornagyot az Országos Rendőr-főkapitányság vezetőjének.

és nyugodt nyugdíjas életét, ám idén nyáron megint jött Pintér Sándor belügyminiszteri felkérése, amire nem lehetett nemet mondani. Így gondolták ezt az Országgyűlés honvédelmi és rendészeti bizottságának tagjai is, akik ellenszavazat nélkül támogatták a jelölt országos rendőrfőkapitánnyá történő kinevezését. – Nagy megtiszteltetés, hogy a különböző pártokat képviselő bizottsági tagok egyike sem emelt kifogást velem szemben. Valamit tényleg tudhatok – jegyzi meg, miközben ismét – ahogy a beszélgetés során oly sokszor – elővillan az a bizonyos mosoly. – Egyébként el sem tudja képzelni, mióta kineveztek,

hányan emlékeznek úgy, hogy annak idején velem együtt érettségiztek... Komolyra fordítva a szót: ha a rendőr tisztességes akar maradni, akkor bizony ez a pálya nagyon magányos tud lenni, a parancsnoki meg még inkább. Rendőrnek lenni életstílus, családot és embert próbáló hivatás, melyet csakis emberi és szakmai tisztességgel lehet végezni. Bizonyos dolgokat nem tehetünk meg, bizonyos dolgoktól pedig el is kell zárkóznunk. Meg kell néznünk, hova megyünk vacsorázni, netán vadászni, s egyáltalán vadászhatunk-e...

A beszélgetés végén riportalanyunkat emlékeztetem arra, hogy még a

felkérésnél a sikersztori szó hallatán elnevette magát. – Azt, hogy az életem sikertörténet-e, nem az én tisztem eldönteni. Az persze tény, hogy nem mindennapos pályára kerültem, s az is, hogy mindig jól választottam. Remélem, az idei döntésem is ebbe a sorba illik majd. Egyelőre azt tudom, most reális lehetőségét látom annak, hogy a Magyar Köztársaság rendészeti tevékenysége a képességek alapján végre visszakerül méltó helyére, szolgálva és garantálva az ország biztonságát. Tudják Önök, hogy a jó közbiztonság milyen drága dolog... Annál már csak egy valami kerül többbe: a rossz... ■

